

Agatha
Christie

ONLAR BAĞDADA
GƏLDİLƏR

qanun nəşriyyatı

*Agatha
Christie*

**THEY CAME
TO BAGHDAD**

Aqata Kristinin “Onlar Bağdada gəldilər” əsəri beynəlxalq intriqalar, romantika və macəra dolu bir əsərdir. Roman müharibədən sonrakı Bağdadın ekzotik mənzərəsində baş verən, Londonda adi bir katibə işləyən, lakin qeyri-adi aldatma bacarığı olan Viktoriya Consdan bəhs edir.

Viktoriya təzəcə tanış olduğu adamla yenidən görüşmək üçün impulsiv şəkildə Bağdada səfər edir. Lakin orada özü də bilmədən casusların və sui-qəsdçilərin şəbəkəsinə qoşulur. Şəhərdə gizli bir beynəlxalq tədbir planlaşdırılır və qaranlıq qüvvələr bu görüşü pozmaq üçün heç nədən çəkinmir. Viktoriya, ölməkdə olan bir adamın ona sirli bir mesaj əmanət etməsindən sonra yüksək riskli hadisələrin mərkəzinə çevrilir.

“Onlar Bağdada gəldilər”, təhlükə, həyacan, yalanlar və qətiyyət dolu cəlbedici bir romandır. Canlı personajları və təsirli atmosferi ilə bu roman, Kristinin ənənəvi detektiv hekayələrindən fərqlənir və hər şeyin göründüyü kimi olmadığı bir dünyaya unudulmaz səyahət vəd edir.

Agatha Christie They Came to Baghdad
Aqata Kristi Onlar Bağdada gəldilər
Bakı, Qanun Nəşriyyatı, 2024, 264 səh.

Janr: roman, detektiv
Yaş qrupu: 22+
Ölçü: 130x200 mm
Cild: yumşaq
Çapa imzalandı: 27.11.2024

Naşir: Şahbaz Xuduğlu
İngilis dilindən
tərcümə edən: Natəvan Ağabəyli
Redaktor: Şərif A.
Korrektorlar: Ayxan Ayvaz
Səidə İsmayıl
Texniki redaktor: Xəyalə Əhmədova
Mətn dizaynı: Ramin Əli
Qapaq dizaynı: Rafael Qasım

Qanun Nəşriyyatı
İstanbul Copyright Awards-ın qalibi
Bakı, AZ 1102, Tbilisi pr., 76
Tel: (+994 12) 431-16-62; 431-38-18
Mobil: (+994 55) 212-42-37
e-mail: info@qanun.az
www.qanun.az
www.fb.com/Qanunpublishing
www.instagram.com/Qanunpublishing

ISBN 978-9952-577-99-0

© Qanun Nəşriyyatı, 2024

They Came to Baghdad™ is a trade mark of Agatha Christie Limited and Agatha Christie® and the Agatha Christie Signature are registered trade marks of Agatha Christie Limited in the UK and elsewhere.

Copyright © 1951 Agatha Christie Limited. All rights reserved.

www.agathachristie.com

Bu kitabın Azərbaycan dillinə tərcümə və yayım hüquqları Qanun Nəşriyyatına məxsusdur. Kitabın təkrar və hissə-hissə nəşri "Müəlliflik hüququ və əlaqəli hüquqlar haqqında" Azərbaycan Respublikasının Qanununa ziddir.

Bağdaddakı bütün dostlarıma həsr edilir

I FƏSİL

Kapitan Krosbi bankdan məmnun halda – hesabından pul çıxarmış əmanətçi kimi ayrıldı və məlum oldu ki, hesabda hələ onun gözlədiyindən daha çox məbləğ qalıb.

Kapitan Krosbi tez-tez məmnun görünürdü. Belə bir xarakteri vardı. Qısa boylu, enlibədənli, çəhrayı yanaqlı, hərbiçilərə məxsus fırça bığlı bir adamdır. Yerişi də bir qədər hərbiçi yerişi idi. Sadəcə, bir az dəbdəbəli geyinirdi. Lakin başqalarının hekayələrini dinləmək üçün ürəyi gedirdi. Əsgər yoldaşları onu sevirdi. Bir növ düşdüyü mühitdə canlandırın, şənləndirən, amma şəxsi uğuru üçün heç nə etməyən biri idi. Özü də subay idi. Ümumiyyətlə, heç bir xüsusi cəhəti ilə seçilmirdi. Şərqdə bu tip insanlardan istədiyiniz qədər var.

Kapitan Krosbinin çıxdığı küçə Bank Strit adlanırdı. Sadə bir səbəbdən: şəhərin, demək olar ki, bütün bankları burada yerləşirdi. Bankın binası yarıqaranlıq və sərin idi. Bir az da kif iyi gəlirdi. Sükutda ancaq yazı makinalarının cıqqıltısı eşidilirdi.

Ancaq çöldə günəş parıldayır, külək zibili göydə fırladır, hava isə qulaqbatırıcı uğultu ilə titrəyirdi. Maşınlar elə hey signal verir, alverçilər qışqırırdı. Qruplara toplaşan insanlar, əslində, yaxşı dost olsalar da, bir-birinin başını kəsməyə hazır idilər və ümitsizcə söyüş söyürdülər; tacirlər – kişilər, yeniyetmələr, uşaqlar səki ilə tələsərkən taxtadan hazırlanan əşyalar, şirniyyat, portağal, banan, hammam dəsmalları, daraq, ülgüc və digər mallarla dolu məcməyilər tutaraq küçənin o tərəfinə qaçırdılar. Kimsə həmişə yüksək səslə öskürür və ləzzətlə tüpürürdü. Maşınların və piyadaların arasından keçən at-eşşək sürücüləri nazik və melanxolik səslə “Balek-Balek!”¹ deyib qışqırırdılar.

Bağdad şəhərində səhər saat on bir idi.

Qoltuğunda bir topa qəzetlə qaçan oğlanın qarşısını kəsən kapitan Krosbi ondan son nömrəni aldı və Dəclə sahillərinə paralel uzanan şəhərin əsas magistralı olan Rəşid² küçəsinə döndü.

Kapitan Krosbi yeriyərkən qəzet başlıqlarına nəzər saldı, sonra qəzeti yumrulayıb qoltuğuna qoydu, təxminən iki yüz metr gedib ensiz küçəyə çıxdı. “Xan” və ya “saray” adlanan binaya tərəf irəlilədi. Mis lövhə ilə bəzədilmiş qapılardan birini itələdi. İçəridə ofis vardı.

Səliqəli gənc məmur mehriban təbəssümlə ayağa qalxıb onu qarşıladı.

– Sabahınız xeyir, kapitan Krosbi, sizə necə kömək edə bilərəm?

¹ Ərəbcə “yol ver”. (tərc.)

² Ər-Rəşid Bağdadın əsas ticarət yoludur; əfsanəvi Xəlifə Harun ər-Rəşidin adını daşıyır. (tərc.)

– Cənab Deykin otağındadır? Onun yanına keçəcəyəm...

Başqa bir qapını açdı, bir neçə pillə qalxdı, kifayət qədər çirkləndi və qapını döydü. Qapının arxasından cavab verdilər:

– Gəlin.

Hündür tavanlı otaq geniş və boş idi. Yalnız su qızdırmaq üçün kerosin sobası, alçaq Şərqi divanı, qabağında qəhvə masası və bir az aralıda başqa nəhəng, köhnə bir masa vardı. Işıqlar yanırdı. Pəncərələr diqqətlə pərdələnmişdi.

Köhnə masanın arxasında əzgin bir adam oturmuşdu. Həyatda heç nə əldə etmədiyini, hər şeydən əlini üzdüyünü ifadə edən yorğun və laqeyd siması vardı.

Hər ikisi – özünə güvənən Krosbi və üzgün, ümitsiz Deykin bir-birinə baxdı.

Deykin dedi:

– Salam, Krosbi. Kərkükdən gəlirsən?

Qonaq başını tərpətdi. Qapını arxasınca ehtiyatla bağladı. Qapı da köhnə və solğun idi. Lakin bir gözlənilməz xüsusiyyəti var idi: möhkəm bağlanırdı, nə altdan, nə yarlardan boşluğu yox idi. Ən əsası, səs keçirmirdi.

Qapı bağlanan kimi hər iki şəxsin görünüşündə bəzi dəyişikliklər baş verdi. Kapitan Krosbi daha az itaətkar və özbaşına göründü. Cənab Deykin ümitsizliyi yoxa çıxdı, baxışları sərtləşdi. Otaqda başqa biri olsaydı, burada əsas adamın Deykin olduğunu görərdi və heyrlənərdi.

– Xəbər varmı, cənab? – Krosbi soruşdu.

– Bəli, – Deykin ah çəkərək cavab verdi.

Qarşısındakı masanın üstündə bir kağızın şifrini çözdü. O, masadakı məktublara nə isə yazıb əlavə etdi:

– Təyin olunan yer Bağdaddır.

Kibritlə kağız parçasını yandırdı, hamısı yanana qədər gözlədi, sonra yüngülcə üfürüb külünü sovurdu.

– Bəli! – bir daha təkrarladı. – Bağdada yerləşəcəklər. Gələn ayın iyirmisi. Bizə tam məxfiliyi qorumaq tapşırılıb.

– Artıq üç gündür, bazar meydanında bu barədə danışılar, – Krosbi quru-quru dilləndi.

Onun uzunboy həmsöhbəti yorğun halda gülümsədi.

– Tam məxfilik! Şərqdə məxfilik anlayışı yoxdur, Krosbi?

– Xeyr, ser. Məncə, yoxdur. Müharibə zamanı müşahidə etdim ki, Londonda bir bərbər Ali Komandanlıqdan daha çox şey bilir.

– Belədirsə, əhəmiyyəti yoxdur. Görüşün Bağdadda keçirilməsi ilə bağlı qərar qəbul edildikdən sonra rəsmi elan veriləcək və əyləncəmiz başlayacaq.

– Sizcə, bu baş verəcək? – Krosbi şübhə ilə soruşdu. – Sizcə, Co dayı,¹ – beləcə, böyük Avropa dövlətlərindən birinin başçısını aşağıladı, – gəlməyə razılıq verəcək?

– Düşünürəm ki, bu dəfə, bəli! – Deykin daha ciddi şəkilə cavab verdi. – Mən belə düşünürəm. Əgər görüş baş tutsa və müdaxiləsiz keçsə, bu hər kəsin xilas ola bilər. Heç olmasa, bir növ qarşılıqlı anlaşma əldə olunsa... – susdu.

– Bağışlayın, cənab, sizcə, qarşılıqlı anlaşma, heç olmasa, müəyyən formada hələ də mümkündürmü?

¹ Burada Qərb hökumət dairələrində “Co dayı” kimi tanınan İosif Stalinə bir işarə var. (tərc.)

– Başa düşdüyün kimi, Krosbi, ola bilər, hə, ola bilər, yox. Əgər söhbət sadəcə tamamilə fərqli ideologiyaları təmsil edən iki insanın görüşündən getsəydi, məsələ yenə nəticəsiz qalacaq, hər iki tərəfdə yadlaşma və şübhə daha da güclənəcək. Amma burada üçüncü amil də var: əgər Karmayklın xəbərləri doğrudursa...

– Amma, cənab, bu, doğru ola bilməz! Bu, fantastikadır.

Qarşı tərəf susdu. O, ciddi, təşvişli bir sifət görür, inanılmaz, fantastik şeylər söyləyən sakit bir səs eşidirdi. Yenə öz-özünə dedi: “İkisindən biridir; ya mənim ən yaxşı, ən etibarlı agentim dəli olub, ya da onun dedikləri doğrudur”.

Eyni kədərli səslə ucadan cavab verdi:

– Karmaykl buna inanırdı. Bütün məlumatlar onun fərziyyəsini təsdiqləyir. Sübut gətirmək üçün getdi. Onu buraxmaqda haqlı idim, yoxsa yox, bilmirəm. Əgər geri qayıtmasa, başqa birinin Karmaykla, onun isə mənə söylədiklərinin ümidinə qalacağam. Bu, inandırıcı səslənəcəkmi? Çox çətin. Fantastikadır, dediyiniz kimi. Amma iyirmisi özü Bağdada gəlsə, şahid qismində çıxış edib birbaşa sübut təqdim etsə...

– Sübut var? – Krosbi soruşdu.

Deykin başını tərpətdi:

– Var.

– Bu necə məlum oldu?

– Şərti ifadə ilə. Salah Həsən vasitəsilə alınıb, – o, fikirli-fikirli dedi. – Ağ dəvə bir yük yulafı aşırımını keçdi.

Bir az dayanıb davam etdi:

– Beləliklə, Karmaykl istədiyinə çatdı, lakin hamı ondan şübhələnməyə başladı. Onun izi ilə gedirlər. Hansı